

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.
Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

¿QUI ENGANYA Á QUI?

—Constitució reformada.....
—Está bé 's reformará.....

—¡Ja veurás, déixathi caure!...
—¡No 't despertis, ja veurás!.....

LOS DE LA REPARADORA.

UAN vaig saber que 'ls de la Reparadora en número de uns 700 se 'n anavan á Montserrat, vaig dir á un amich mèu, que quan vol, sab fé 'l posat de neo:

—Quimet, m' has de fé un favor. Lo dia de Sant Pere t' n vés á l' estació de Zaragoza, prens un bitllet d' ida y vuelta á Montserrat y marxas ab los pelegrins. No 't descuidis sobre tot la capsa de rapé, pósat cotó fluix á las orellas per no amohinar massa, observa y ja 'm contarás lo que passi. Necessito ferne dos quartos als lectors de la CAMPANA, y com que á mí 'm conèixen y ademés faig aixis com si diguessem certa pudó de sofre, tal vegada al passar un túnel me tirarian daltabaix per la finestreta.

Vá aceptar l' oferta, vá anarhi puntualment, y jo no sé si serà una soleyada ó 'l tuf de la llana ó qué, lo cert es que avuy encare fá llit. ¡Pobre Quimet!

En la impossibilitat de ferme una ressenya de la pelegrinació, m' hi hagut de amparar del seu llibre de memorias que conté varios apuntes. Son curiosos y vaig á publicarlos tal com se troban.

Veuse 'ls aquí:

«Surto encaixonat entre un reverendo de déu ó dotze arrobas que tot lo camí esbufega y un altre reverendo mitj tisich que ab los cotzos punxaguts me forada 'l fetje y tus tot lo camí. Empessono ab una majordona palpissota, que quan enrahona 'm tira un raig de capellans á la cara.

»La ganaderia canta y baladreja.

»Al passar los túnels se sentan xiscles de donas.

»Al sortir á la llum tot entra en calma.

»Suposo que 'ls xiscles son fills del horror que 'ls de la Reparadora tenen á la foscuria y al abisme... Perque no cal pensar res de mal de una gent tant devota. ¿No 't sembla?

»A Monistrol, apenas para 'l tren, la celestial manada véu verdor y 's llenca ab delit fora dels wagons corrent y atropellantse. A un pelegrí del mèu costat de una grapada l' hi fan caure la perruca.

»Jo no 'm puch contenir y l' hi pregunto:—Germá ¿já quant los melons?

»Me dona una mirada de cabo de realista y no sé que hauria vingut després, á no ser un Mossen com un Sant Pau, que veient lo desordre dels pelegrins, corrent desenfrenats carretera avall, se planta la teula al clatell, pega empenta que trabuca al calvo y 's precipita per la dressera á guanyar la ventatje de la comitiva.

»Ja hi es: ¡jo't flich y quina manera de despenjarsel Tot de un plegat exten los brassos com dos aspas de molí y fent voleyar uns rosaris molt grossos que cada grá es com una nou, conté la desbandada y organisa 'l regiment. No serà la primera vegada que fá de cabeçilla.

»Al pelegrí que arribés á adelantarse, ab los rosaris l' hi faria un nyanyo al cap que 'l deixaria estaburnit.

»Comensa 'l Sant Rosari... xiu... xiu... xiu... xiu...

»Uns quants bandarras ab vesta cantan y fan equilibris ab un Sant Cristo més gros que 'l natural.

—Germana, dich jo, dirigiatme á una pelegrina molt frescal: ¿no l' hi sembla que 'l Sant Cristo seria millor portarlo al cor?

»Ella 'm respon:

—Fugi d' aquí... ¿qué no véu que aixis duhentlo á fora se l' hi treuhen las arnas?

»¡Jesús, María, Joseph!

»Al comensar la pujada un pelegrí de bona fé 's descalca.

»Passa un capellá, roig com un perdigot, que l' hi pregunta:

—Y donchs mestre ¿qué teniu ulls de poll?

—No senyor, respon lo crach, es que vull pujar al monestir descals...

—Bèn fet, bèn fet, fá 'l reverendo: aixis purgaréu bè tots los pecats.

»Y al mateix temps ab la riattleta als llabis, me fá l' ullet, talment com si digués:—¿Has vist quin llanut?

»M' hi fet amich del sagristá de Santa... No vull dir lo nom de la parroquia, perque 'ls seus superiors l' expulsarian de la iglesia y la causa de la religió tal vegada perderia un sant lo dia en que 'l tal sagristá 's decideixi á convertirse. Es un xicot més llarch que un fil-ferro de te'grafo... 's pert de vista.

—Miri, avuy á l' iglesia mèva no podran dir missa.

—¿Y aixó?

—No ho digui á ningú; pero per venir á Montserrat hi escorregut tot lo barraló de la sagristia.

»Al mateix temps m' ensenyava una botija, que n'hi cabia al ménos un vuité.

»Al arribar á la font dels monjos lo tal sagristá qu' es un trutxa, 's topa ab tres minyonas de més de 15 anys; pero que no arriban á 30, las saluda rihent, y ellas se tornan totas rojas.

—Miri, aquí ahont las véu, me diu, las dugas de la dreta son del carrer de Tarascó, y l' altra de la Riera de Sant Joan, cantonada al carrer del Sant Cristo de la Tapineria... Bonas xicotas, molt alegres... sinó que aquí fan lo paperot.

»Divendres, dissapte y diumenje, oracions cristianas y oracions turcas.

»Lo sagristá conegut mèu fá tentinas y diu:

—¿Qué... Que duch mantellina?... Millor... Per anar á la iglesia... Je... je... je...

»La botija estava tota pansida y escorreguda.

»Diumenje, á las tres de la tarde, avants de marxar, se senten uns grans xiscles y uns crits molt llastimosos procedents de un quarto del pis primer departament de Santa Teresa. Los crits y 'ls xiscles son de dona.

»Varias personas acuden corrents al quarto y 's troban ab una minyona tota desconsolada y un capellá ab ella.

»¿Qué feya 'l reverendo? La porta del quarto estava ajustada. Algunas pelegrinas van prestar ausili á la pobra minyona que plorava á llágrima viva...

»Jo no sé; pero per allí 's deya que un pecat molt gros de la xicoteta havia posat furiós al sant varó...

»De més verdas se 'n maduran.

»La baixada vá anar encare més malament que la pujada. ¡Quin desordre, quina gatzara!... ¡Si se 'n deyan de cosas!...

»Un centenar de pelegrins sense enténdres de xiquetas van omplir totas las diligencias, las tartanas y fins dos carros. A la pila del greix.

»Lcs del Cristo continuavan arrossegant la vesta y fent equilibris. N' hi havia d' altres que duyan una verge en un tabernacle.

»Estich marejat: lo cap me bull: fins crech que 'ls de la Reparadora m' han encomenat los tifus.

»Entre 7 y 8 arribem á l' estació: per tot arreu, entre dos llums, se veuhen grupos, mans una mica massa llargas que no están may quietas y cossos de donas que fan uns quiebros que n' el Gordito quan posa banderillas.

»Mentres tant los de las imatjes, colocan á la verge dintre de un caixó de sucre y carregan al Sant Cristo, no 't cregas qu' en un cotxe de primera, no: en un vagó de gossos, estirat á terra, com si fós un trasto.

»Lo tren arriba ab més de una hora de retrás. Ab gent aixis fins lo carril s' endarrareix.

»Ja soch á Barcelona... estich malait... Aquí tens algo de lo molt que hi reparat anant ab la Reparadora: fesne l' us que tingas per convenient, y si arribo á sortirne que me 'n dificulto, no 'm demanis may més favors d' aquestos.

»Ton amich afm.

QUIM».

Aquí teniu lectors estimats, una petita mostra de la manera de guanyar lo cel que posan en práctica 'ls aficionats á anar á fer tiberis á fora, ab lo nom de pelegrinacions.

P. K.

Lo ministre de la Governació ha dit en plé Congrés que may havia reinat tanta moralitat com are á Barcelona.

Si senyors.

Y tant es aixis, que 'ls timadors y aquells dels perdigons y 'ls escura pisos y 'ls afana rellojtes y 'ls jugadors y 'ls táfuls y 'ls corredors de donas perdudas, sembla que han decidit deixar un déu per cent dels productos del ofici per erigir una estàtua de la moralitat en un siti públich, ó siga per las immediacions de la Plassa de Palacio.

No se sab encare á quina autoritat demanarán que 's digni col·locar la primera pedra.

Un periódich titulat *La Bandera católica*, diu que pregará á Déu per nosaltres.

Nosaltres no pregarém per la *Bandera* perque tenim altra feyna; pero l' hi recordarém un refran que diu: «Brams d' ase no pujan al Cel.»

Lo Sr. Feliu ha deixat de ser alcalde de Gracia.

Una real órdre del Govern nombrantli un sustitut l' ha enviat á passeig.

Gracia entera plora.

Y 'l Sr. Feliu vá de casa en casa ab una galleda á recullir las llágrimas dels gracienses, ab l' intent, segons diuhen, de emplearlas per desfè 'l morter y ferne un' altra casa nova que recordi y conmemori 'l seu pas per l' arcaldia.

Lo Congrés catalanista vá acabar en bufo. Desde que 'l Sr. Almirall vá fer la comparació del bolado, sembla que 'ls catalanistas pensan dedicarli un *bolado d' argent*.

En cambi no están tant contents quan pensan que 'l catalanisme apoyará tota situació que tendeixi á aflixar los llazos de Catalunya ab lo resto d' Espanya, aixis siga monárquica com republicana, tant si es absolutista com federal.

A mí al ménos m' agrada la franquesa.

Desd' are proposo qu' en tots los oficis que 's crusin entre 'ls catalanistas, en llech de la frasse «Dèn guardi á vosté molts anys», hi posin «Que Déu te fassa bó.»

Al govern, per si t' fret, l' hi ha sortit are mateix la qüestió de las mantas.

Se tracta de una subasta de 4.000 mantas, feta al comensar l' istiu, y prestant una tal urgencia, que 's donavan tant sols set dias de temps per fabricarlas.

Per supuesto, no faltava qui las tenia reunidas. Y aquest vá menjar-se la poma.

Aquesta qüestió s' ha tractat en lo Congrés. Y ab las quatre mil mantas han mantejat al govern quatre mil vegadas.

Política del dia.

Vaja senyors de l' esquerra, ¿hi haurá debat polítich ó no hi haurá debat polítich?

Y perdonin la pregunta, perque un dia diuhen que n' hi haurá y l' endemá que nó y l' endemá passat que si y aixis sucessivament.

Un esquerrá franch:

—Jo 'ls ho diré: n' hi haurá ó no n' hi haurá segons enretirin ó acostin la cassola.

Lleó XIII ha escrit una carta al President de la República francesa demanantli que 's compadeixi dels capellans... que fan una guerra desesperada á la República.

En aquesta carta l' hi diu:—Mon estimat fill Juli.

Lo Juli continuará, y respecte á la carta no 's podrá dir res més sinó:—¡Malaguanyat sello!

Los regidors que continúan formant part del Ajuntament de Barcelona han obsequiat ab un xeflis als que n' han sortit.

—¡Ditxosos vosaltres qu' encare menjéu! dirán los que se 'n van.

—¡Viva la patria! dirán los que 's quedan.

Un dels convidats exclamava:

—Avuy hem enterrat...

—¿La sardina?

—No senyor, la venera.

Los bisbes catalans reunits á Tarragona han publicat un document tractant de posar en pau á las ovelles rabiosas dels remats católics.

Lo document dels bisbes es bastant descolorit y d'ell resulta que 'ls carlins tenen rahò y que tenen rahò 'ls mestissos.

L' Esperit Sant no sab per quins decidir-se.

També el *Correo catalan* y 'l *Brusi* han fet las paus, ó millor dit han suspés las hostilitats.

Pero tot diuhen que obebeixen á las autoritats eclesiásticas, y que deixarán de hostilitarse, s' ensenyen las dents y estrenyan los punys.

Déu te guardi filla meva

de trobar un mal marit;

de rancúnias de mestissos

y dels odís dels carlins.

Un diputat ha demanat que 's tragués dels presupuestos la cantitat consignada per fiscalias de imprenta, calificantla de gasto innecessari.

—No es cert, diu un fusionista, 'l fiscal de imprenta 'ns es tant necessari com lo pá que menjem.

—Donchs menjise'l.

Hem assistit á la festa major de Tarrassa y visitat la exposició local instalada en lo *Colegi tarrassench*.

Tarrassa ha donat mostras del seu poder industrial y de la gran varietat de productos que allí s' elaboran, no sols referents á l' industria llanera, sinó á una infinitat de industrias auxiliars, y diversos arts y oficis.

La agricultura ademés hi está molt bèn representada; las bellas-arts també, y l' ensenyansa no deixa res que desitjar.

Tarrassa pot estar orgullosa de la seva exposició. Sols faltaria que la visitessin los atletes del libre-cambi, perque aprenguessin a respectar com se mereixen als pobles que treballan.

Escayentse 'l pròxim dissapte en lo dia 14, aniversari de la presa de la Bastilla y de la proclamació de la República francesa, donarem un número de la CAMPANA que ja 'l veurán.

Ja tenim preparadas las láminas representant l' estatua de Rouget de l' Isle y 'ls baixos relleus que adornan lo seu monument y una traducció catalana del cant immortal de la *Marsellesa*.

La CAMPANA no pot méns de honrar las grans festivitats republicanas.

L' Ajuntament de Blanes compost de republicans continúa publicant los comptes de la seva administració. D' ells resulta qu' en quatre anys ha rebaixat las 46,868 pessetas que devia a 19,749, havent pagat deutes per valor de 27,119 pessetas, sens perjudici de fer importants milloras a la població.

Aixis s' acreditan los republicans. Pero escoltin senyors regidors de Blanes: ¿volen fer lo favor de venirse a encarregar de la administració de Barcelona a veure si 'ns l' arreglan una mica?

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—L' arcalde de Llagostera Sr. Borrell ha sigut absolt librement pel Tribunal Supremo de Justicia de una denuncia que fa dos anys van presentar contra ell los carlins de la localitat. Felicitem al arcalde liberal.

Lo rector de Teyá al donar sepultura a l' esposa de Joseph Horta, no permeté que 's cantés si avants no l' hi abonavan l' import del seu treball. Lo rector de Teyá hauria de tenir present que capellá pagat no fa bona tonada.

Lo rector de Bonastre (Tarragona) ha montat un billar a la rectoría. Per pregar a Déu, res millor que fer carambola y palos.

Las monjas de Molins de Rey van expulsar a una hermana deixantla al carrer sense un quarto. Hauria hagut de fer lo viatge a péu y demanant caritat, a no ser una familia d' aquella vila, que va pagarli 'ls 32 quartos que val lo carril fins a Barcelona. La població está escandalizada de aquellas monjas.

A Sant Feliu de Llobregat hi ha la gran competencia entre dos convents de monjas, las blancas y las negras: una part del clero está a favor de las primeras y 'l resto a favor de las segonas. Gran concurs de capellans forasters partidaris de las unas y de las otras y grans treballs de confessorari per pescar minyonas y ficarlas als convents, segons las preferencias dels confessors. L' escándol ha arribat a un grau, que las blancas y las negras y 'ls capellans son l' escándol y la riota de la població.

A mitja hora de Granollers va irobarse 'l cadáver de un pobre francés. Lo rector va negarse a donarli terra sagrada, sentlo enterrar en un siti anomenat *Los Llims*. Nota: sobre 'l cadáver no se l' hi va trovar ni una pesa.

En lo pròxim número 'ns ocuparem dels escándols de Balaguer. Es cosa una mica llarga y avuy no tenim prou espay.

DEU LOS CRIA...

JUGUET BUFO-TRÁGICH-GIMNÁSTICH EN UN ACTE.

Personatjes: Don Práxedes, Don Cristino Martos y la senyoreta Constitució del 76. L' acció passa a casa 'l primer, en un salonet de desconfiansa: al alsarse 'l telò, Don Práxedes y Don Cristino están sostenint una conversació animadíssima.

PRÁXEDES. Vaja; 'm sembla que si ho pensa y ho calcula fredament, acceptará 'l casament...

MARTOS. ¡Ca! no 'm podré pas convence. Ja sé que 'l que té carpanta aprofita lo que troba; ja sé que la barra proba; pero tanta... tanta... tanta...

PRÁX. No comprench en qué motiva tota aquesta obstinació. La nena Constitució es bona, aixerida, viva; s' atempera a lo que un vol, es jove, no té malicia; en fi, pot fer la delicia de qualsevol espanyol.

MAR. ¡Oh! ¡oh! Jo no nego pas qu' ella tingui condicions; comprench que de perfeccions pot presentarne un cabás...

PRÁX. Y donchs, ¿perqué no 's conforma ab aquest fondó de santa?

MAR. No es lo fondo 'l que m' espanta, sino la forma... la forma.

PRÁX. ¡Hola! ¿La forma? ¿Qué té?

MAR. Té certas imperfeccions que en deu ó dotze segons se poden curar molt bé.

PRÁX. (Mal humorat.) ¡Ah! ¡Ja torna a las andadas? Créguim, no ho conseguirá...

(Baixant la veu.) Lo tutor s' hi oposará: m' ho ha dit deu, cent, mil vegadas. Pero, home; si la minyona no sofriria per rés y al punt, en un dos per tres, quedaría més bufona... (En tono melós.) Tot es qüestió de buscar

una fórmula senzilla... un no rés... una cotilla que la sápig a adressar. Jo tot sol m' empenyo a ferho, y un cop llestas las reformas, (Ab aire flamen-ja veuria quinas formas quina gracia y quín salerol [co])

PRÁX. (Disgustat.) Es inútil: si no esborra aquest munt de pretensions, trenquem las negociacions y per 'vuy deixemho corra. La nena Constitució es formal é inalterable: si tal com vá es aceptable, si casará; si nó, nó.

MAR. ¿S' Pues pássiho bè... (Fá ademán de retirarse.)

PRÁX. (Deturanti 'l pas.) Dispensi: Per més que l' hi causi pena, vull que aixó ho digui a la nena.

MAR. ¿Perqué?

PRÁX. Perque ella 's convenci de que no m' hi quedat curt en insistí y suplicá. (Vá per cridar.)

MAR. (Oposantshi.) ¡Pero home...

PRÁX. (Insistent.) ¡Cá, ja veurá!

MAR. ¡Miri que jo...

PRÁX. (Cridant.) ¡Nena, surt!

(Apareix la senyoreta Constitució del 76, saluda a D. Cristino, y 's queda dreta al mitx de la escena mirant a n' en Sagasta.)

CONSTITUCIÓ. ¿Qué vol tio? ¿No 'm cridava?

SAGASTA. Sí; mira, 'l senyor Cristino sembla que ha perdut lo tino: (Sumicant.) ¡no 't voll...

CON.T. (Sonrient.) ¡Oh! Ja m' ho pensava: ja hi sentit dir que 'l senyo té escrúpuls a cada pas, y aixó mata aquest enllás qu' ell desitja més que jo.

MAR. (Sorprés) ¡Senyoreta...!

CONST. Sí; es inútil que 's vulga defensá aquí; y... ¿sab lo que l' hi haig de dí? Que 'l seu pretest es molt fútil. ¿Vosté m' estima? Sí ó no. Si no m' estima, pleguem; pero si 'm vol (Ab salameria.) barriném y arreglém la qüestió. ¿Vosté 's creu que no podré soportar las mévas formas, sense practicar reformas? Sí; francament...

MAR. ¿Qu' errat vá!

CONST. ¿Qué 's creu que si 's casa ab mí tindrà d' está al costat meu? Dónguim vosté 'l amor seu; y vaji allá hont vulgui.

MAR. (Entusiasmat.) ¿S'?

CONS. (Tiranli un petonet.) Sí, Titó; dónguim la má en nóm de Déu... ó 'l dimoni, y un cop fet lo matrimoni, faré tot lo que voldrá.

(Tiranli un altre petó.) ¡Ah, que 'n viurá de felis! Será 'l tot de la nació, lo farém embaixadó y l' enviarém a París. Allí, voltat de elegancia, adorat com un sultan podré viure conservant aquella honesta distancia. Remourá la cosa pública y 'l seu vot tindrà ressó, sent monárquich de debó a dintre d' una república. Tindrà cort y camarilla, manará a tort y a través y per últim ¿qué vol més? podré véure a n' en Zorrilla. Digui... ¿S' hi avé?

MAR. (Cayentli la baba.) ¡Salerosa!

¿Quí ho resisteix tot aixó? ¡Viva la constitució!

CONST. (Enternida.) ¡Titel del meu cor!

MAR. ¡Hermosa!

CONST. Quedan, donchs, tancats los tractes. (Ab amor.) ¿Podré sempre contá ab tú?

MAR. ¡Sí! ¡sí! (Apart.) ¡Fins que vinga algú que 'm presenti millors pactes!

SAG. (Que ha presenciat la reconciliació callant.) ¡Quedi en péu eternament Aquest enllás entussiasta!

MAR. (Apart.) ¿Qué tal? ¿Ho he fet bè, Sagasta?

SAG. (Apart.) Sí, Martos, perfectament.

(En Martos y en Sagasta quedan sentse l' ullet: la senyoreta Constitució 's posa a cantar perteneras en senyal de alegría. Cau lo telò.)

C. GUMÁ.

Santander sis senyoretas han prés lo titol de batxilleras. Lo comentari es de un casat: —Donchs mirin, la méva dona, sense necessitat de pendre 'l titol, es més batxillera que aquestas sis senyoretas juntas.

En Sagasta ha estat malalt.

Després de la flemma que ha gastat per fer política liberal, surt are tot de un plegat ab un flemón. Aquell ser que tupé gasta sol rebre grans tupetons; y de la flemma ¡oh Sagasta! ne resultan los flemons...

Uns metjes l' hi aconsellan banys generals. Es a dir, Sagasta al aygua. Pero no falta qui l' hi prescriu que s' acotxi bè ab una flassada de las quatre mail de la subasta.

Lo Papa s' ha negat a rebre al rey del As d' oros. ¡Pobre minyó! Perdre 'l seno de l' Iglesia després de haver perdut lo seno de la Sammoggy. Per fortuna encare l' hi quedan las húngaras. Are 'ls carlins haurian de declarar mestis al Papa.

Després de la Vespa, l' ordinari ha prohibit Lo bon católich. ¡Calculin que hauria succehit si en lloch de bon católich hagués sigut calólich dolent.

Una errada de imprenta: En lloch de Bon católich un periódich deya Lo bou católich. Casi valdria més. Aixis podriam dir que l' Ordinari després de alguns recortes ab la capa pluvial, l' ha mort de un cop de sal—passer recibiendo.

A n' en Sagasta l' hi han proposat que s' arreglés ab l' esquerra, que fes remiendos al ministeri, deixantli entrar alguns esquerrans. Y l' home del tupé ha demanat sis mesos de plasso. Sis mesos no més. Encare no arriba a set—mesó.

Jo no hi vist paper més desairat que 'l que ha fet en Romero Giron, ministre de Gracia y Justicia. L' hi donan pallissas tremendas, l' una darrera del altre, y ell ab la cartera sota l' aixella estreny fort y no la deixa anar per res del món. Després diu que té las mans ocupadas y que no s' hi pot tornar.

Escoltin un qüento: Un home cobart que tenia un floronco a l' cara, va rebre un dia un parell de plantofadas de primera forsa. —Suposo que 'l desafiarás, l' hi deya una company. —De cap manera... Al revés... l' hi donaré las gracias... M' ha reventat lo floronco... y are 'm trobo més bel...

En Romero Giron tenia dolor reumátich, y després de la pitrada de 'n Gonzalez Fiori sembla que 's troba més aliviat. Ab aixó, senyors metjes, ja 'n poden pendrer nota: contra 'l dolor reumátich, una bona fregada... d' orellas.

Lo dia últim de Juny va reunirse l' Ajuntament de Barcelona.

Los regidors que 's quedan van dirigir grans elogis als que se 'n ván; y 'ls que se 'n ván van respondre ab grans elogis als que 's quedan.

Un periodista que prenia apuntes de la sessió, va resumir tota la sessió en una frase: —«L' Ajuntament en la sessió de despedida, va consumir tot lo repuesto de bolados.»

- A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.
1. XARADA.—Ba-la-guer.
 2. ANÁGRAMA.—Simon-Somni.
 3. TRENCA-CLOSCAS.—Granollers.
 4. LOGOGRIFO-NUMERICH.—Raimundo.
 5. GEROGLIFICH.—Per Persas Persia

Han endavinat totas 5 solucions los ciutadans Triquitrach, Sambomba, y Capitá Voyer; 4. Saragatero; 3. Dos Liberals, Sachetti y Miserere; 2. Un asiátich y M. de P. P. y 1 no més Xarinola y Nas de punta inglesa.

XARADA. Me digueren que la Quima no té prima; Es bestia que té la Pona la segona;

Y verb castellá es invers
lo ters.
Si vols saber, lector, qu' es,
agafa lo calendari
y veurás que t' oiu...
lo Prima-segona-tres.

SIMON DE SEDRUOL.

[SINONIMIA.

—Ola Tot! Quán te total?
No vull ferho de repente,
que 'l ferho 'm fá molta frente
no tenint tres tots, Pasqual.

J. M. F. DE PETITS.

TRENCA-CLOSCAS.

ALSA... DÉU RALS MES.

Formar ab las anteriors lletras degudament combinadas
lo títol de un dramo catalá

SACHETTI.

LOGOGRIFO NUMERICH.

- 1 2 3 4 5 6—Poble de Catalunya.
1 2 4 3 5—Qualitat del bè
4 5 6 3—Fruita seca.
4 2 3—Part del home.
4 5—Signe negatiu.
1—Una consonant.

CIUTADÁ PIRANDÓ.

GEROGLIFICH.

×
IBOL
VI
TAPA
×

NAS DE PUNTA INGLESA.

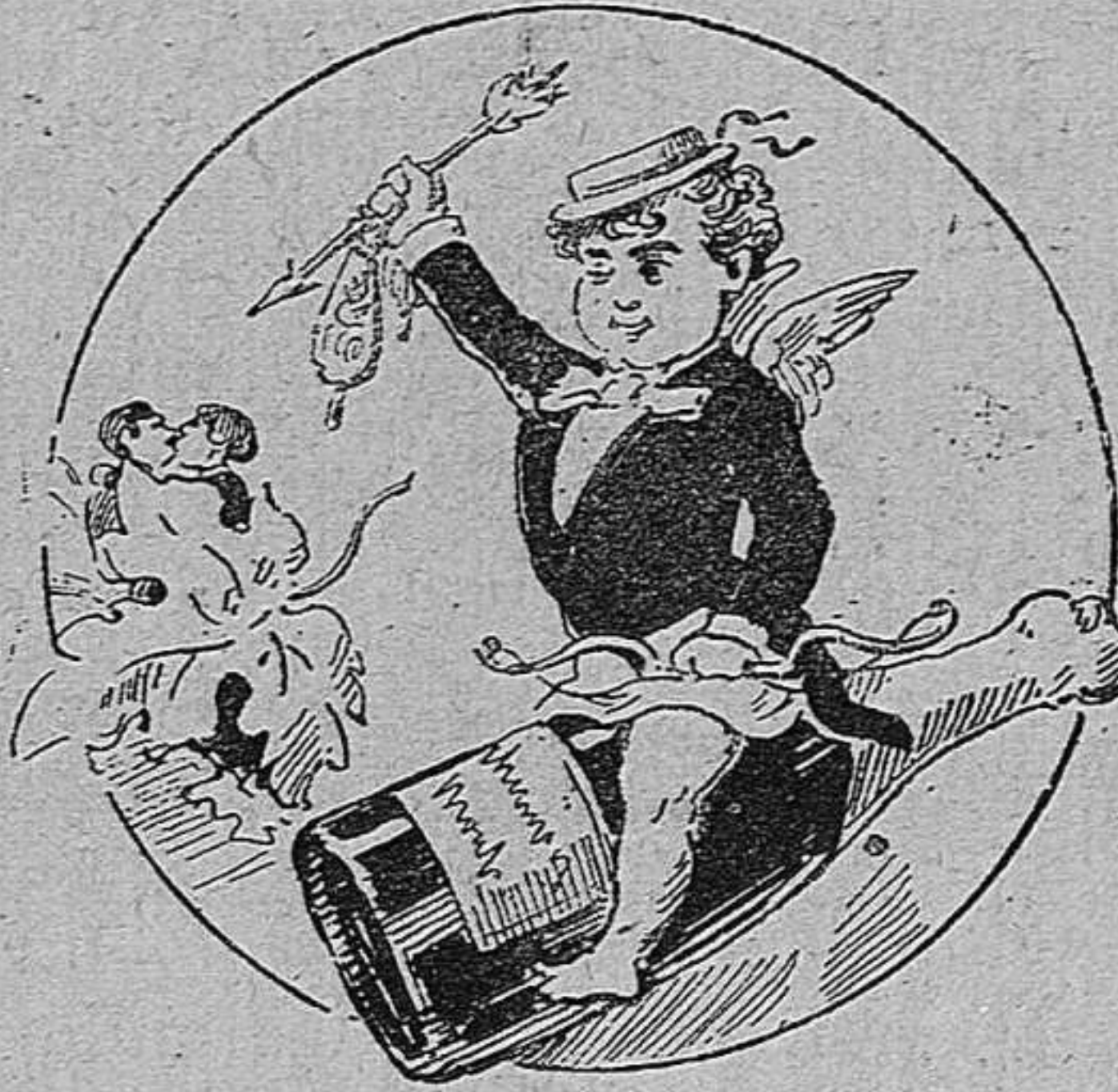
CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Mata-Tios, Un Catalanista, Raspa bonica, Ramon Romanisquis y Pau del Orga.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tamoch lo qu' envian los ciutadans Joan Llobet, Dos liberals, Un Manresa, B. B. (a) Trontolls, Xip-Xap, Lo Jup, Jamalaja, F. Oix y Piox, J. Feliu y Malgrat, Cocotero, Miquel de Sans, Sambomba y Sabalé Pannarra.

Ciutada Ramon Romanisquis: Insertarém lo que 'ns envia.—Un Catalanista: Idem ters de silabas.—Nas de punta inglesa: Idem un geroqlifich.—Sachetti: S' ha descuidat de enviarnos las solucions dels treballs que 'ns remet.—Capita Voyer: Publicarém mudansa y quint de paraulas.—Dos Progressistas: Respecte á lo que 'ns contra calculi que qui te l' ase te 'l préu: insertarém un ters de silabas, un quadrat y un logogrifo.—Garriga: lo sonet es una mica massa

AMOR

MATRIMONI

DIVORCI

(QUATRE SESSIONS D' UN CONGRÉS)

CAPRITXO AGRE-DOLS, EN VERS, PER

C. GUMÀ

SEGONA EDICIÓ, ilustrada per M. MOLINE.

Aquesta obreta, de la qual se'n ha agotat ràpidament una numerosa edició, forma un elegant tomet de 32 planas en quart, ab dibuixos intercalats en lo text, bon paper é impressió esmeradíssima.

Preu 2 rals.

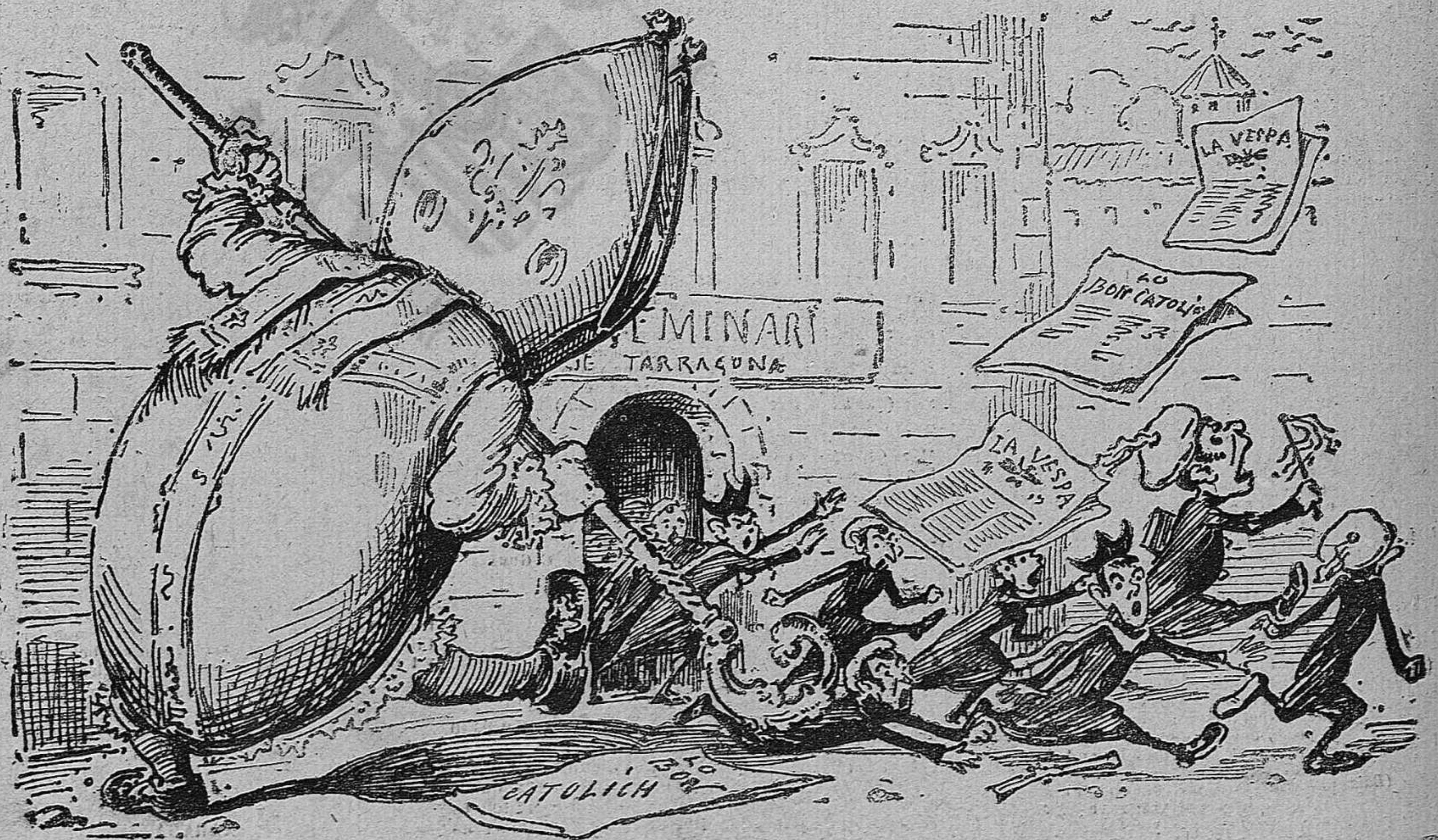
Se vén en la llibreria de Lopez, Rambla del mitj, 20,
y demés principals llibrerias y kioscos.

realista: busqui assumptos festius ó satírics que no necessita sabó.—J. M. F. de Petits: Publicarém geroqlifich, anagrama y ters de silabas.—Un descamisat: Per las noticias que 's refereixen á personas necessitem una firma coneguda que 'n responga.—Maria Bocanegra: Tindrém present lo seu desitj.—Noy Gran: Publicarém dos rombos.—Vd lo ha visto: Ho insertarém.—Verbi-gracia: Publicarém un geroqlifich.—Mister Jhonson: Idem la poesia de vosté.—Un Cessant: Hi anirà 'l trenca-closcas.—Pallaringa: Publicarém geroqlifich y conversa.—Sarauista vell: Idem, trenca-closcas, rombo y conversa.—Un sagastivoro: Idem trenca-closcas. Respecte á la noticia, concretí 'ls fets y vinga la firma que 'n respongui.—Los presos: lo mateix los dihem á vostés: hi ha noticias que no podem donarlas pel nostre compte.—Sastre y Parroquia: Publicarém un geroqlifich.—P. M. Balaguer: Envihins més cansons d' aquellas: ne parlarém ab extensió.—Ciutadans S. F. Granollers, Corresponsals de Sant Feliu y de Bonastre, y Ll. H. Teyá: Gracias per las noticias que 'ns ha remés.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LO CÓLERA NEGRA.

Contra cólera, limpiesa.